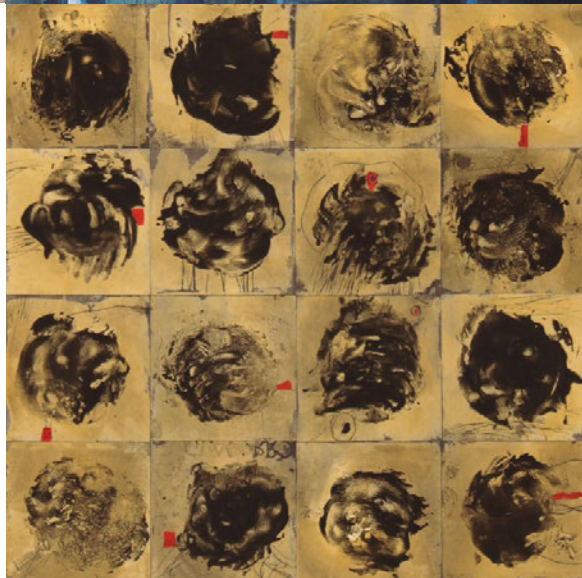
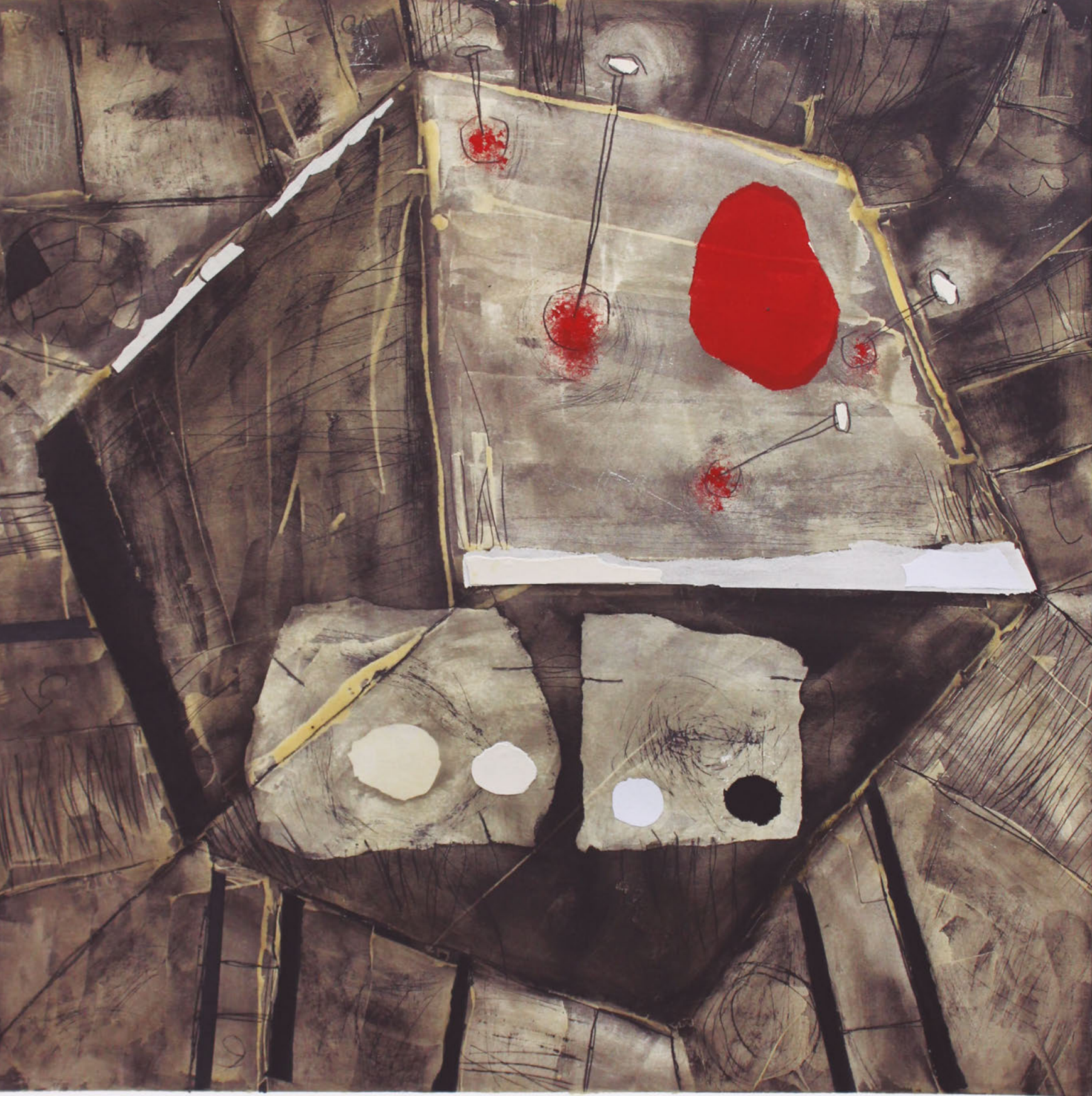

Jordi Soldevila Segura

SOLDEVILA

Geometries de la injustícia I
100 x 70 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís, acrílic, grafit i collage

GEOMETRIES DE LA INJUSTÍCIA

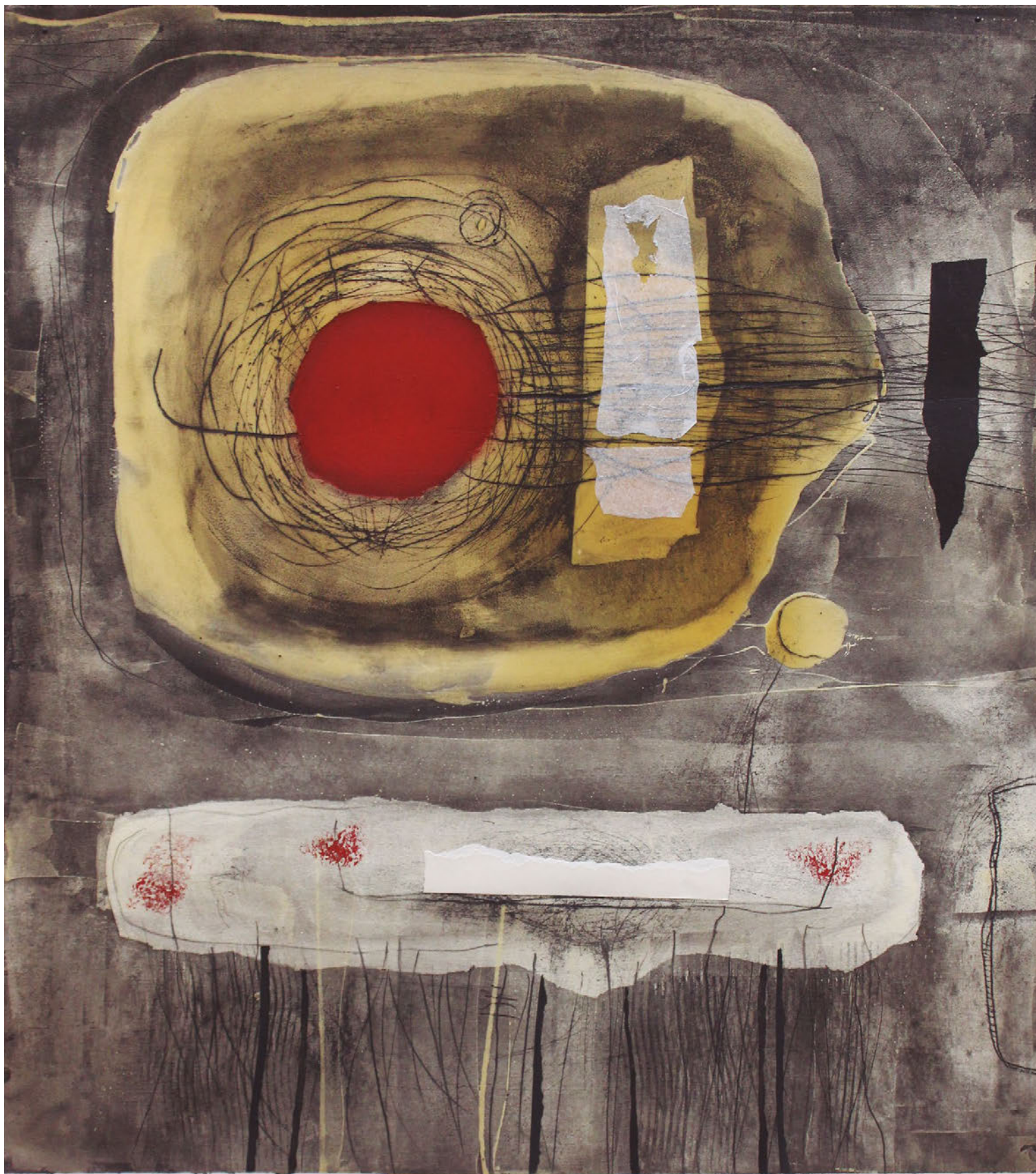
Es pot donar forma a l'angoixa produïda per la injustícia? Pot representar-se la impotència que provoquen uns fets injustos? Aquestes qüestions són l'origen d'aquesta sèrie anomenada "Geometries de la injustícia": la necessitat imperiosa i vital per extreure l'angoixa i la impotència causades per la presència de la injustícia al nostre món, en general, i al meu país, en particular.

D'aquesta forma, la ràbia i l'energia desfermada fan aparèixer forats, esgarrapades, talls i ferides que mutilen el vernís i el paper i esdevenen rastres visibles i lacerants del dolor causat per la incúria provocada per l'ésser humà. Perquè l'essència matèrica i carnosa del vernís, així com la ductilitat i plasticitat del paper, em permet marcar-lo, tacar-lo, ferir-lo amb cicatrius i osques sense que oposi resistència.

I com a referents, de forma latent i llunyana, els darrers vernissos d'Antoni Tàpies i les formes punyents, estranyes i agressives de Joan Ponç, que tot i no ser-hi representades ni mimetitzades, enllacen amb les formes punxegudes i punxants que el gest de la meva mà va burxant damunt la matèria.

La tècnica pictòrica és una tècnica experimental a la qual he arribat després d'un procés d'estudi constant i a voltes, atzarós, utilitzant el vernís com a element base damunt del paper. La disposició i quantitat usada de vernís, així com l'assecamment, en condicionarà l'aspecte visual final, esdevenint o bé una fina pàtina invisible o bé una massa groga i carnosa adient per mutilar i marcar amb burí i punxons. Finalment, és la pintura acrílica la que em permet magnificar o potenciar aquestes marques damunt del vernís, emulant, sense ser-ho, l'efecte del gravat o la litografia.

Així, els gargots i textures originades pel vernís i la pintura acrílica esdevenen una forma d'alliberament, tant gestual com mental, de l'angoixa i impotència causades per la injustícia.

Geometries de la injustícia III
100 x 70 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís, acrílic, grafit i collage

Geometries de la injustícia IV
100 x 70 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís, acrílic, grafit i collage

Homenatge a Toni Catany:
plats Vells
50 x 34 cm
Tècnica mixta
sobre paper de 350 grams
Vernís, acrílic, grafit i collage

HOMENATGE A TONI CATANY

En Homenatge a Toni Catany hi conflueixen dues influències o concepcions pictòriques separades tant en el temps com en l'espai: la inquietant tradició simbòlica de les "*vanitas*" tan característica de la pintura barroca i l'admiració per la simplicitat i el silenci de les natures mortes o "altars profans" de Toni Catany (1942-2013).

En la "*vanitas*" s'hi pot intuir la inutilitat dels plaers mundans o la fugacitat de la vida a través dels símbols, no com a representació de la mort sinó del pas del temps. Les fruites, o per defecte la seva absència, volen mostrar la incapacitat per defugir de la fugacitat del temps. Només els objectes inanimats poden perdurar, així com la llum que els envolta en silenci.

Amb la reinterpretació de l'obra de Catany confereixo a cada pintura una escenografia simple, elegant i dramàtica despullant-les de luxes innecessaris o excessius. Les silencioses fotografies dels "altars profans" són el model i el referent.

Amb la simbiosi dels dos mons, emergeixen unes natures mortes on el silenci de la llum mostra una serenitat tal volta plaent, tal volta incòmoda. Cadascú dirà.

Homenatge a Toni Catany IV: *Vanitas* final
50 x 120 cm
Tècnica mixta sobre paper de 300 grams i sobre fusta
Vernís, acrílic, grafit i collage

Homenatge a Toni Catany III: vermell
100 x 70 cm / Tècnica mixta sobre paper de 300 grams i sobre fusta / Vernís, acrílic, grafit i collage

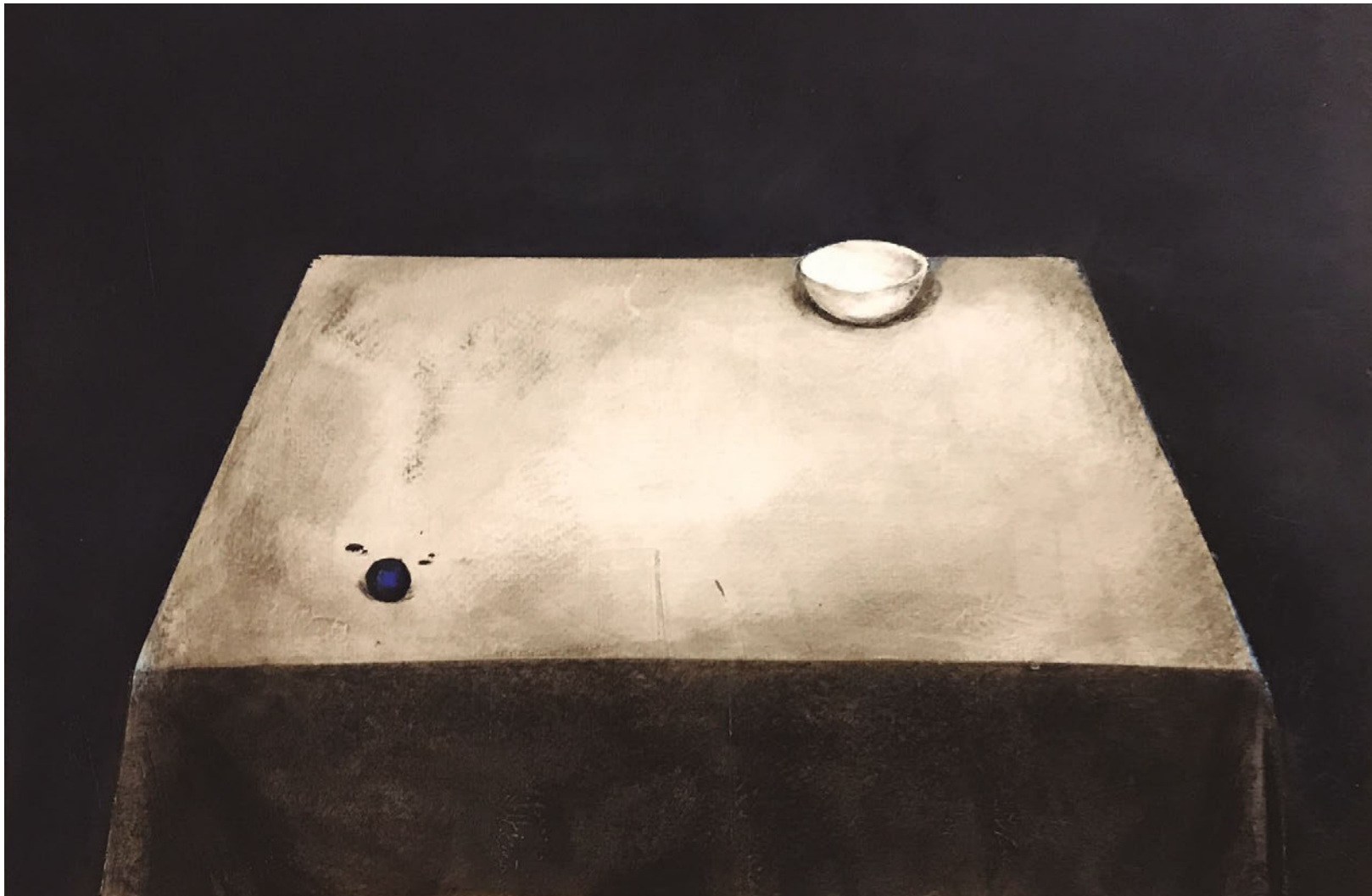
Homenatge a Toni Catany IV: el silenci de les ampolles
100 x 70 cm / Tècnica mixta sobre paper de 300 grams i sobre fusta/ Vernís, acrílic, grafit i collage

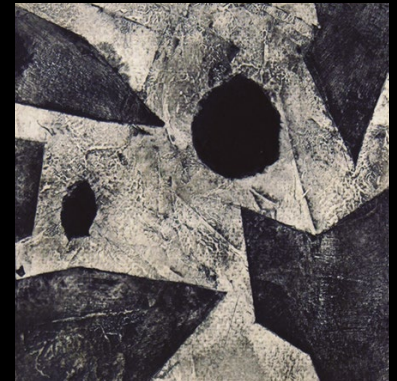
Homenatge a Toni Catany: plat pobre
30 x 41 cm
Tècnica mixta sobre paper de 300 grams i sobre fusta
Vernís i acrílic

Homenatge a Toni Catany: barroc
30 x 41 cm
Tècnica mixta sobre paper de 300 grams i sobre fusta
Vernís i acrílic

Homenatge a Toni Catany: silenci
41 x 30 cm
Tècnica mixta sobre paper de 300 grams i sobre fusta
Vernís i acrílic

MÀCULES DE BARCELONA

Habitualment no prestem massa atenció al terra de la ciutat, ja sigui de pedra, enrajolat, encimentat o enquitranat. El terra que trepitgem cada dia i sobre el qual realitzem la meitat de la nostra vida, passa desapercebut a la nostra mirada. Tenim la vista posada més amunt,

a l'horitzó, o fins i tot un xic més amunt. Per això no és habitual contemplar el terra si no és per comprovar on posem els peus i sempre com un acte automàtic o inconscient. Però observant i analitzant el terra amb deteniment es pot constatar que ens ofereix un món únic, texturat i geomètric, diferent a cada carrer o zona urbana. Però en realitat, el què m'interessa del terra no és la seva textura o la seva geometria per se, sinó la seva alteració i envelliment a causa de l'ús, a les patologies i al pas del temps. Perquè a través de la transformació de la seva pell –taques, llànties, esmicolaments, ruptures, reparacions, pedaços o afegits–, ens mostra el seu caràcter eminentment imperfecte. I lluny del caràcter immaculat que en el seu origen van tenir, la imperfecció del terra per on cada dia transitem esdevé el mirall de la imperfecció de la ciutat.

Cada fragment de terra real d'aquesta sèrie, un cop aïllat i descontextualitzat del seu pla horitzontal natural, es converteix en una geometria o retrat, únic i irrepetible, d'aquesta imperfecció. I la sèrie completa és un gran mapa de la imperfecció de Barcelona.

Màcula de Can Framis

100 x 70 cm

Tècnica mixta sobre paper de 350 grams

Vernís acrílic, vernís a l'aigua, acrílic i collage

Màcula de la Diagonal: triangle 2
100 x 70 cm

Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís acrílic, vernís a l'aigua, acrílic i collage

Màcula de l'equilibri groc
70 x 100 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís acrílic, vernís a l'aigua i acrílic

Màcula de "L" Espai Serrahima
100 x 70 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís acrílic, vernís a l'aigua i acrílic

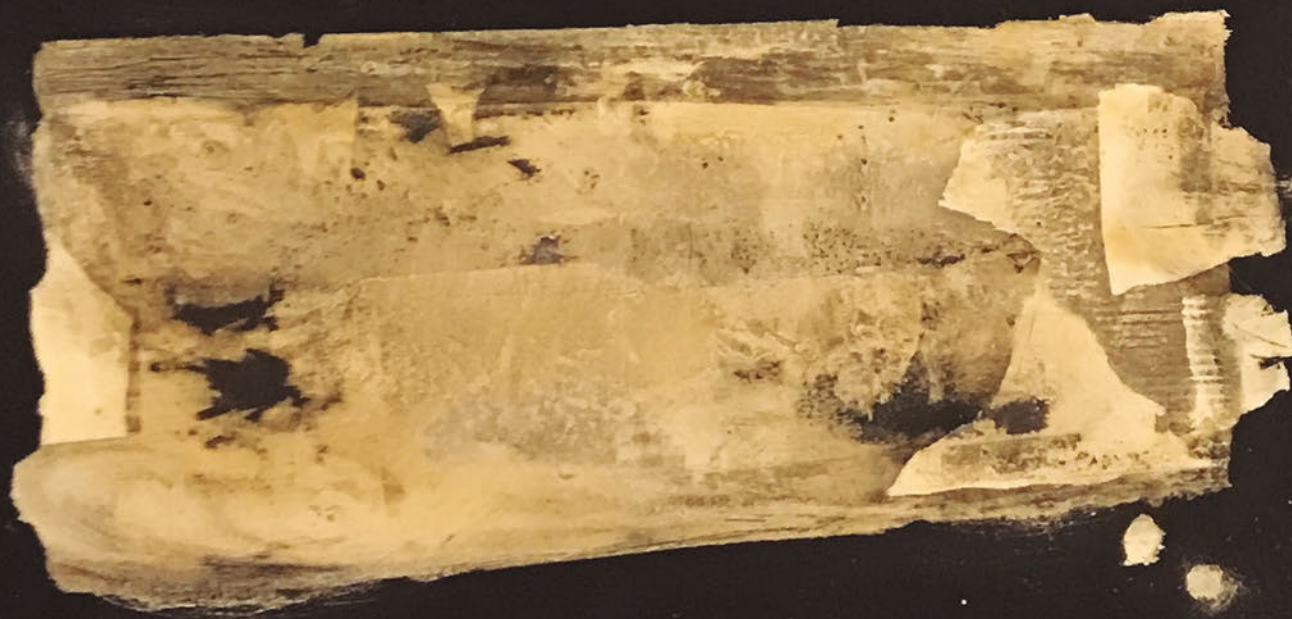
Màcula de la Via Augusta 1 i 2
100 x 70 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís acrílic, vernís a l'aigua i acrílic

Màcula de l'espigó Bac de Roda
70 x 100 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís acrílic, vernís a l'aigua, acrílic i collage

Màcula del cartró
sobre el terra moll
70 x 100 cm
Tècnica mixta sobre
paper de 350 grams
Vernís acrílic, vernís
a l'aigua i acrílic

Naufragi I
100 x 70 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís acrílic, acrílic i collage

NAUFRAGIS

NAUFRAGI:

Del llatí *naufragium*, síncope de *navis fragium*, que etimològicament significava *navis* («embarcació, vehicle per a persones») i *fragium* («trencament»).

Més enllà de la conseqüència evident de l'enfonsament d'una nau, "naufragi" també apel·la, de forma implícita, a la impossibilitat d'acomplir una fita, una gesta o un somni. Sigui quina sigui la causa, un naufragi és un "trencament", un fracàs, una derrota. I quan les restes d'un naufragi arriben a la costa, amb el seu posat silenciós i mut posen en evidència la desolació i tristesa de la utopia que mai s'assolirà. Malauradament, aquests darrers anys ens hem acostumat a veure com moltes persones, perden la seva vida i els seus somnis entre el mar i la sorra de les nostres costes.

Passejar un matí d'hivern per les platges de casa nostra després d'una setmana de tempestes o llevantedes, és un regal i un estímul per a la imaginació: la sorra es transforma en un gran mantell que acull sense recança tots els "fragiums" possibles, sempre anònims, senzills i diferents.

Cada fragment que el mar diposita de forma aleatòria damunt la sorra o a les roques, branques, petxines, fustes, suros i plàstics (per desgràcia), juntament amb les restes vegetals de la zona, esdevenen els protagonistes de les composicions pictòriques "Naufragis".

Més enllà de l'estètica gairebé paisatgística de cada "naufragi", la disposició solitària, aïllada i equidistant dels objectes que els conformen, és una metàfora silenciosa de la nostra incapacitat per assolir la utopia.

Naufragi II
100 x 70 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís acrílic, acrílic i collage

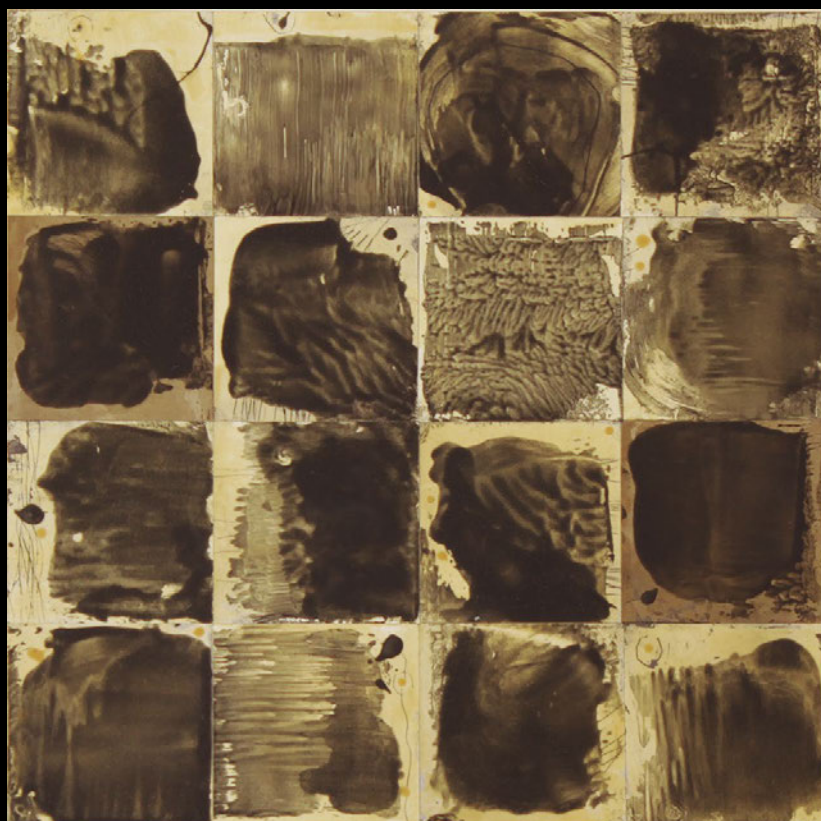
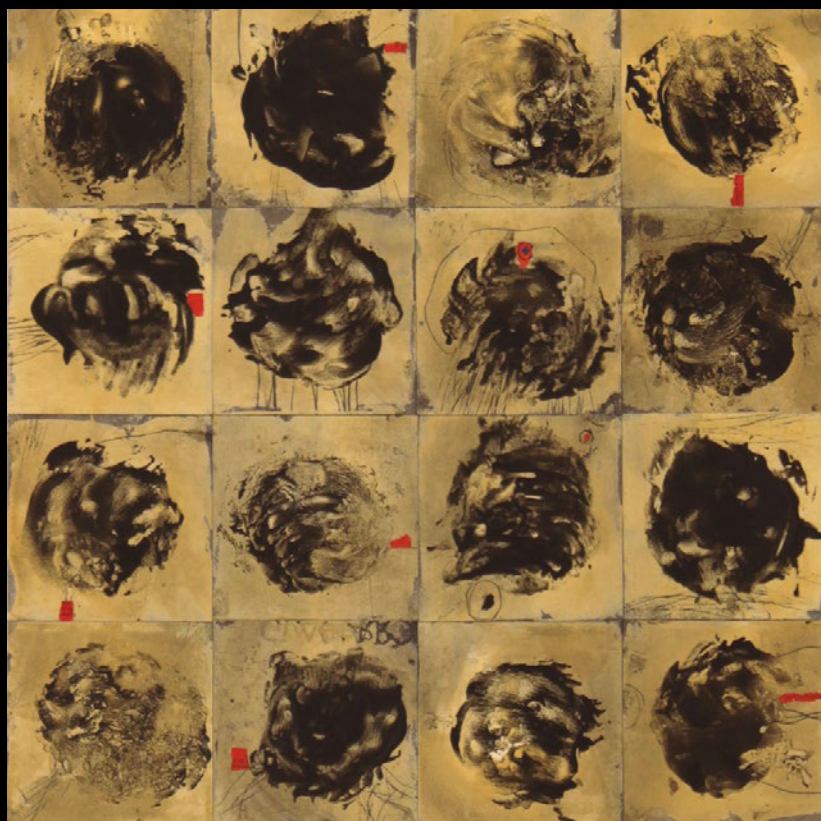
Naufragi V
100 x 70 cm
Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
Vernís acrílic, acrílic i collage

Naufragi VII / Naufragi VIII
 30 x 41 cm
 Tècnica mixta sobre paper de 350 grams
 Vernís acrílic, vernís a l'aigua i pintura acrílica

Naufragi IX
60 x 43 cm
Tècnica mixta
Paper de 350 grams sobre fusta
Vernís acrílic, vernís a l'aigua
i pintura acrílica

Iteració de la realitat en vermell / Iteració de la realitat en negre
44 x 44 cm / Tècnica mixta, paper de 350 grams sobre fusta / Vernís, acrílic i collage

DECONS- TRUCCIONS I ITERACIONS DE LA REALITAT

Amb cada deconstrucció es pot apercebre la realitat a partir dels seus fragments, la disposició dels quals, tot i que a priori pot semblar modularment i geomètricament perfecte, ens mostra una realitat aleatòria o casual. Els seus elements són peces d'un trencaclosques que no es pot resoldre, jeroglífics o ideogrames d'un llenguatge avui perdut i oblidat, raó per la qual no és possible resoldre'n el significat. En certa manera, cada deconstrucció, més enllà del seu ordre aparent, esdevé un enigma que no es pot resoldre.

Amb les iteracions, cada mòdul o fragment ens mostra diverses possibilitats, probabilitats o alternatives. I tot i que cada una d'elles pot semblar que és una mera repetició de l'anterior o de la següent, són quelcom més, en mostrar-se totes juntes componen una visió atemporal o màgica de la realitat, com si fossin fragments d'un mirall trencat, cada un dels quals retorna una imatge diferent de la realitat.

Ambdues formes de representar la realitat, deconstruccions i iteracions, evidencien la incapacitat que tenim els humans per formar-nos una imatge precisa i veritable de la realitat, ja que aquesta, està conformada per múltiples aspectes que la fan inabastable.

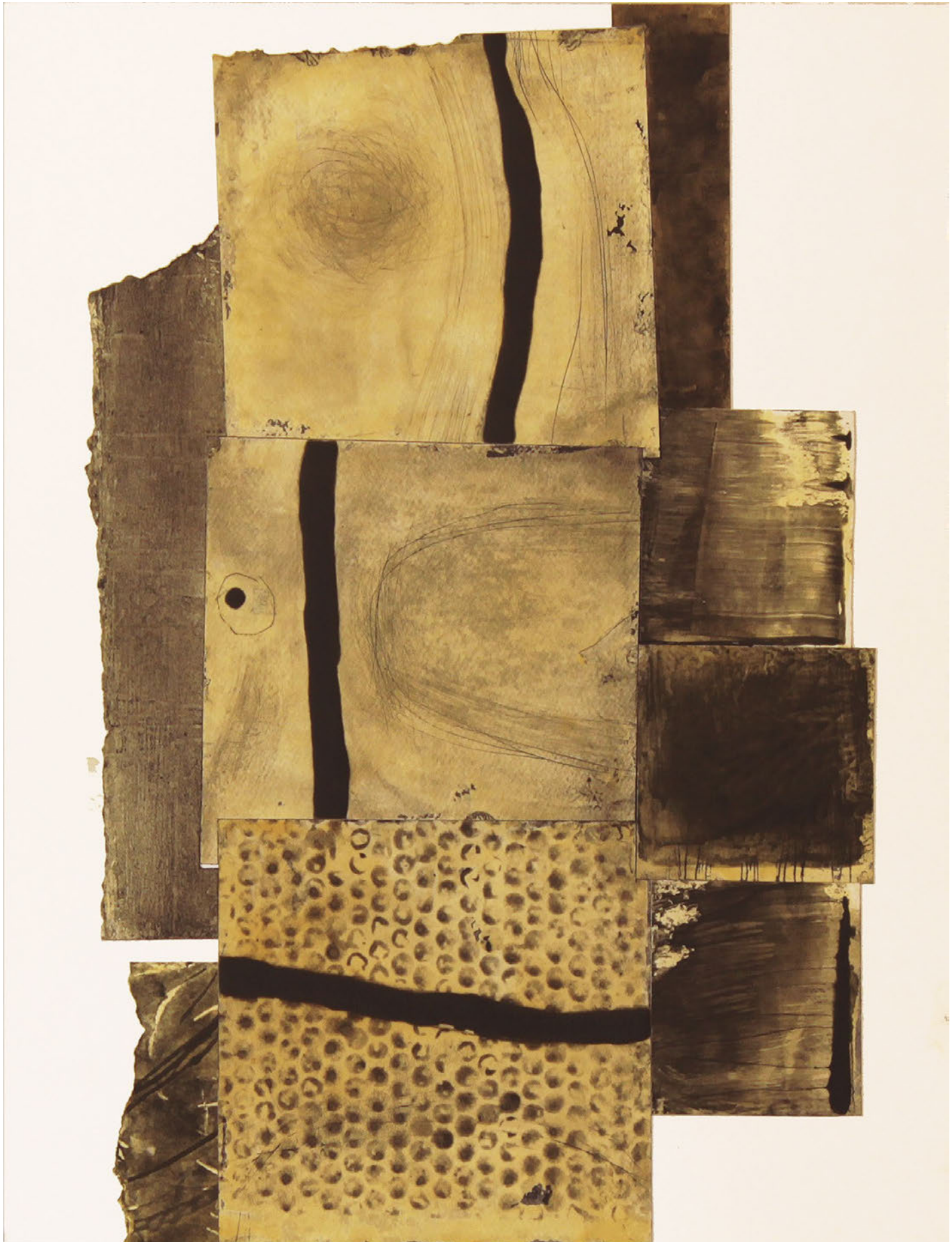

Deconstrucció blava I / Deconstrucció blava II
50 x 50 cm / Tècnica mixta, paper de 350 grams sobre fusta / Vernís i acrílic

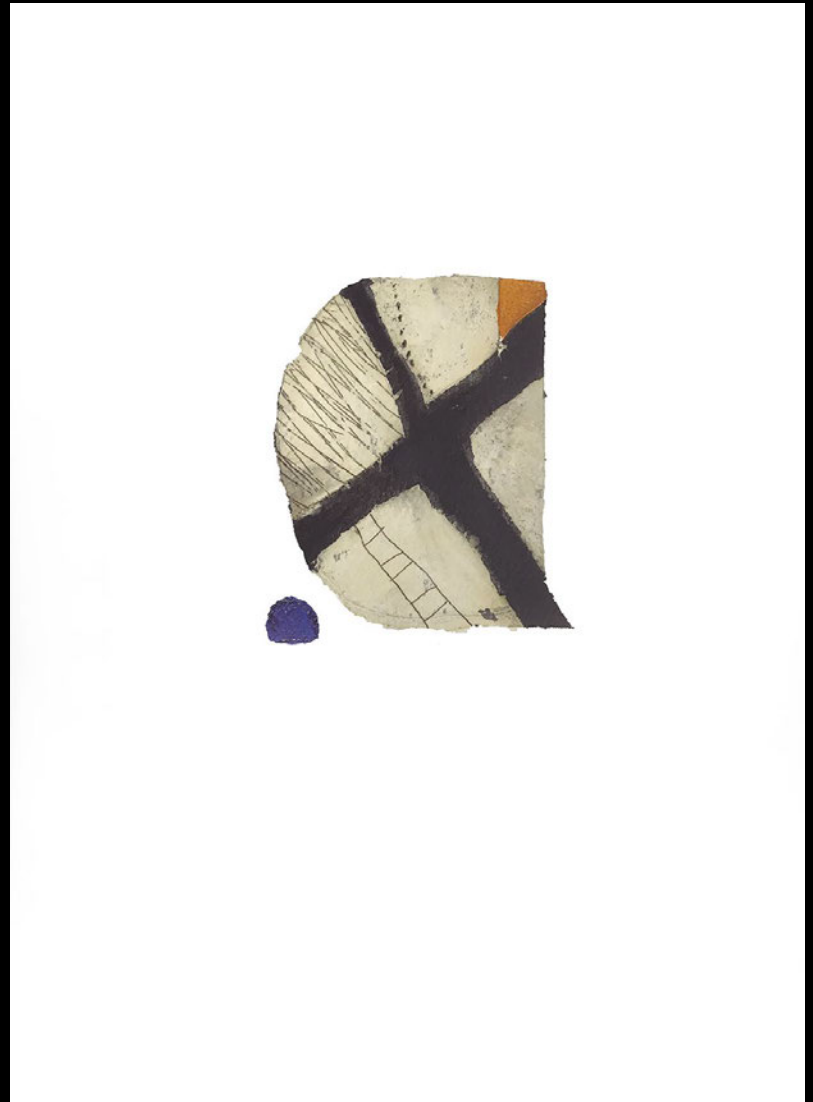

Deconstrucció lliure blava
100 x 70 cm / Tècnica mixta, paper de 350 grams / Vernís i acrílic

Deconstrucció aleatòria
100 x 70 cm / Tècnica mixta, paper de 350 grams / Vernís i acrílic

Vestigi monument / Vestigi en creu
30 x 42 cm / Tècnica mixta paper de 350 grams / Vernís acrílic, vernís a l'aigua i pintura acrílica.

PETITS VESTIGIS

Vestigi

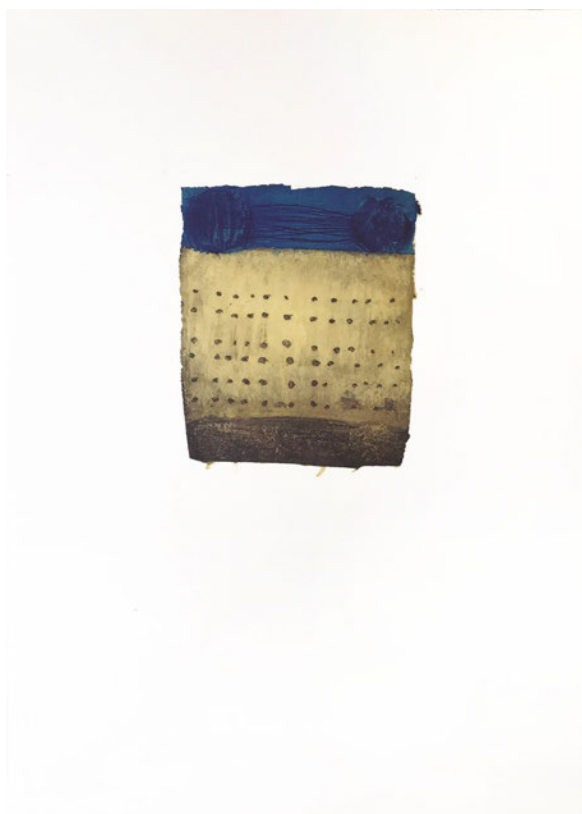
1. Allò que queda (marques, restes, indicis) d'una cosa que va existir en el passat.

A diferència de les obres de dimensió més grans, els “petits vestigis”, de mida més reduïda, em permetien suggerir un món desaparegut o perdut, jugant amb formes simples incompletes, trencades i aïllades damunt del fons blanc del paper, com si fossin els fragments de ceràmica, metall o pedra extrets dels jaciments arqueològics i que ens permeten reinterpretar la forma i funció originària.

En aquest cas, i a diferència dels petits fragments exposats, inventariats i explicats a les vitrines dels museus, la interpretació o restitució del món al qual podrien pertànyer caldrà que la dugui a terme cada un dels observadors.

Les restitucions d'aquest món perdut poden ser tan diverses com diferents són les persones que les contemplin.

1

2

3

4

1 Vestigi puntejat / 2 Vestigi dinàmic / 3 Vestigi mínim / 4 Vestigi circular
42 x 30 cm / Tècnica mixta paper de 350 grams / Vernís i pintura acrílica

Vestigi doble
42 x 30 cm / Tècnica mixta paper de 350 grams / Vernís i pintura acrílica

Els monstres d'Ingres 2 MARCIA 2021

1. Els monstres d'Ingres 1
  2. Els monstres d'Ingres 2
  3. Els monstres d'Ingres:
Faust - Gounod
  4. Els monstres d'Ingres:
La supèrbia
- 42 x 30 cm
Tècnica mixta
Paper de 350 grams
Vernís, pintura acrílica
i collage

ELS MONSTRES D'INGRES

Jean Auguste Dominique Ingres (1780-1867)

Les contorsions impossibles dels cossos de les odaliskes, així com les distorsions i deformitats anatòmiques del cos femení per arribar als ideals estètics i sensuals del pintor francès provoquen que aquests cossos, en cas d'existir a la realitat, podrien ser considerats com a monstres des del punt de vista anatòmic.

I és al voltant d'aquesta idea de deformitat amagada rere algunes de les principals obres del mestre del neoclassicisme francès on rau l'origen d'aquesta sèrie de collages. Potenciant de forma expressa deformacions i ampliacions del cos dels diferents personatges que Ingres va dibuixar, degudament retallats, modificats i amplificats amb diversos retalls i papers, els personatges del passat esdevenen nous monstruosos i deformitats que volen presentar aspectes de la condició humana com ara la modèstia, la supèrbia, el colonialisme, l'amor impossible, la hipocresia o la vanitat, entre altres.

Jordi Soldevila Segura

SOLDEVILA

Manresa, 1967

Llicenciat en Belles Arts.
Disseny gràfic i industrial.

*"Per mi, crear és com respirar.
No és un passatemps.
És una forma d'enfrontar-me
amb el pas del temps, l'angoixa,
la bellesa, la felicitat, la injustícia
o les incongruències del món.
Per això en cada obra hi ha una mica
de revolta, d'inconformisme i de lluita.
Tanmateix, no pretenc generar
una visió crítica sobre les qüestions
transcendents, sinó una forma
per arribar a comprendre-les
o, si més no, assimilar-les"*

C/ Legalitat 53 baixos 1a
08024 Barcelona
Telefon +34 619 12 13 18
art@jsoldevila.com

www.jordisoldevila.com